

ÎȚI POATE OFERI VIAȚA MAI MULT? POȚI SCHIMBA LUMEA DIN JURUL TĂU?

# CONTACTS

## O CĂLĂTORIE CU AUTOBUSUL

Și corectarea traseului

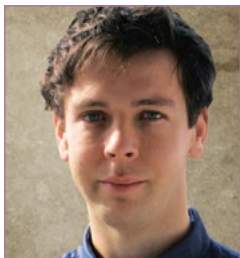
## Palatul poștașului

Clădește-ți visul

## Căpșuni, lumânări și rezoluții

Nu mai amâna!





## NOTA EDITORULUI VÂRFUL MUNTELUI

În ultimul său discurs, în Memphis, Tennessee, pe 3 aprilie 1968, cu o zi înainte de a fi asasinat, Martin Luther King a vorbit ca și cum își imagina că Dumnezeu îl întrebă în ce eră ar fi preferat să trăiască. Continuându-și discursul, el parcurge întreaga istorie a umanității începând cu Moise, care

i-a scos pe evrei din sclavie, apoi trecând la Grecia și Roma, la Renaștere și Reformă, la Proclamația de Emancipare și terminând cu timpurile tulburi în care trăia el, când țara era plină de ură, de nedreptate și de frică. Iată ce a răspuns:

„Ciudad, dar m-aș întoarce către Cel Puternic și i-aș spune: ‘Dacă îmi permiți să trăiesc chiar și numai câțiva ani în a doua jumătate a secolului 20 aș fi fericit’. Ar fi o afirmație ciudată, deoarece lumea este cu susul în jos. Națiunea este bolnavă. Problemele amenință; confuzia este peste tot... Însă știu că, cumva, doar când este suficient de întuneric poți vedea stelele. Iar eu Îl văd pe Dumnezeu lucrând în această perioadă... Ne așteaptă zilele dificile. Însă mie nu îmi pasă, pentru că am ajuns deja în vârful muntelui. Nu mă deranjează... Am văzut Țara Făgăduinței. Poate că nu voi ajunge acolo împreună cu voi. Însă vreau să știți, în seara aceasta, că noi, ca popor, vom ajunge în țara făgăduinței!”<sup>1</sup>

Martin Luther King credea că indiferent de circumstanțe, sau de ce dificultăți, ce eșouri, ce dureri și ce chinuri ar fi suportat el, Dumnezeu era în control. Optimismul său nu se baza doar pe convingerea sa că are o cauză corectă și că va reuși, ci mai degrabă pe credința lui că *Dumnezeu* avea dreptate și va reuși.

Putem să ne bazăm și noi, în viețile noastre, pe același lucru indiferent de ce ne va aduce următorul an. „Întăriți-vă și îmbărbătați-vă!... Domnul Dumnezeuul tău va merge El însuși cu tine, nu te va părăsi și nu te va lăsa”.<sup>2</sup>

Să te binecuvânteze Dumnezeu cu un an nou minunat, plin cu dragostea și grija Sa!

Samuel Keating  
Editor executiv

1. Citat extras de pe <http://www.americanrhetoric.com/speeches/mlkivebeentothemountaintop.htm>
2. Deuteronom 31:6

Noi îți oferim o varietate largă de cărți, materiale audio și video pentru inspirația și hrana ta sufletească.

Pentru comenzi te rugăm să ne contactezi la una din adresele de mai jos.

### Adresa:

ContactS  
în atenția lui: Christian  
C.P. 129, O.P. 72  
cod 032468  
București

### Email:

[info@activated-europe.com](mailto:info@activated-europe.com)

### Web:

[www.activated-europe.com](http://www.activated-europe.com)

Editori	Samuel Keating
Tehnoredactare	Gentian Suçi
Traducere	Oana Toșu

© 2017 Activated.

Toate drepturile rezervate.

Toate versetele au fost citate din Biblia versiunea Dumitru Cornilescu, excepțiile fiind menționate explicit.

A-RO-MG-AM-192-X



# CLĂDEȘTE O VIATĂ

AUTOR NECUNOSCUȚ

**UN TÂMLAR BĂTRÂN ERA LA VÂRSTA PENSIONĂRII,** așa că și-a informat șeful despre planurile sale de a părăsi câmpul muncii și de a trăi mai lejer alături de soția sa. Cu siguranță că îi va lipsi salariul, însă avea nevoie și de odihnă. Într-un fel sau altul se vor descurca și așa.

Șefului îi păru rău să piardă un muncitor atât de bun și îi ceru tâmplarului, ca o favoare, să mai construiască o ultimă casă.

Tâmplarul căzu de acord, însă cu timpul se putea vedea clar cum îi scădea elanul. Muncea de mântuială și folosea materiale de calitate inferioară. Era un final trist al unei cariere atât de dedicate.

La final, șeful veni să verifice casa. Atunci el îi întinse tâmplarului

cheile casei și îi spuse: „Aceasta este casa ta. Este darul meu pentru tine.”

Tâmplarul rămase înmărmurit! Ce păcat! Dacă ar fi știu că-și construia propria casă, ar fi făcut-o mult mai diferită.

La fel este și cu noi. Zi după zi ne construim viețile și de multe ori nu depunem efortul maxim. Apoi, surprinși, ne dăm seama că trebuie să trăim în casa pe care am construit-o.

Dacă am putea-o reface, am face-o mult mai diferită. Însă nu putem da timpul înapoi.

Tu ești tâmplarul vieții tale. Zi după zi bați un cui, pui o placă, ridici un zid. Atitudinile și deciziile tale de astăzi îți construiesc „casa” de mâine. Construiește cu înțelepciune! ■



Dacă consideri că ai făcut greșeli, că ai cotit acolo unde nu trebuia, sau chiar ai avut eșecuri mari în una și alta, să știi că nu ești singurul. Mulți dintre eroii lui Dumnezeu din Biblie au făcut la fel ca și tine, însă au învățat din greșelile lor. Iar Dumnezeu a venit la ei, în mijlocul viselor lor spulberate sau al speranțelor iluzorii, cu o nouă viziune în viață. Iată ce poate face El atunci când renunțăm la planurile și la proiectele noastre și decidem să le încercăm pe ale Sale. El ne dă niște țeluri care ne ajută să facem progrese și să ne mișcăm în direcția cea bună, iar apoi ne ajută să le atingem.

Dă-i Lui inima și viața ta și lasă-L să-ți dea tot ce are El bun în plan pentru tine. Anul nou este o ocazie excelentă pentru a lua lucrurile de la început. – *Nana Williams*



# ÎN PRAGUL UNUI AN NOU

DE PETER AMSTERDAM, ADAPTAT

CÂND AJUNG LA SFÂRȘITUL UNUI AN ȘI SUNT ÎN PRAGUL URMĂTORULUI, sunt în general optimist despre ce mă așteaptă înainte. Îmi place să mă bucur de victoriile anului trecut, de progresul obținut, de provocările depășite și de bucuriile trăite. Încerc de asemenea să las în trecut lucrurile care nu s-au realizat – eșecurile, țelurile neatinse, așteptările nerealizate – și să încep noul an cu hotărârea de a face lucrurile mai bine, de a munci mai cu cap, de a progresa mai mult și de a-mi atinge țelurile.

În pragul noului an mă entuziasmează să știu ce mă așteaptă. Dar am și un sentiment prevestitor de rău. Optimismul pe care îl simt în legătură cu potențialul și ocaziile mele mă fac să privesc cu anticipație la ceea ce Dumnezeu are pregătit pentru mine. În

1. Filipeni 4:8

același timp, sunt precaut față de ceea ce se întâmplă în lume. Încerc să împac aceste două sentimente opuse, de optimism și în același timp de pesimism, despre noul an.

Fiecare dintre noi poate acționa urmând ocaziile care îi sunt disponibile în noul an. De fapt, rezultatele se vor baza în parte pe țelurile pe care ni le punem, pe alegerile pe care le facem și pe efortul pe care îl depunem, pe rugăciunile noastre și dacă căutăm voia lui Dumnezeu. Situația lumii, pe de altă parte, nu este ceva ce putem controla în mod personal. Tendința noastră umană este să ne îngrijorăm și astfel să fim mai preocupați de noi înșine și de propria noastră comunitate sau țară. Asta poate duce la naționalism, intoleranță și ură, care sunt complet opuse cu învățăturile lui Iisus.

Cum poți să împaci aceste

două perspective ca să găsești un echilibru? Meditând la aceasta mi-am pus eu însumi câteva rezoluții pentru noul an.

În ceea ce privește pesimismul față de starea lumii:

» Să nu mă las pradă fricii. Este important să înfrunți problemele din lumea aceasta cu credința în Dumnezeu.

» Să nu las ca starea proastă a lumii și faptul că aud mereu despre asta la știri, să mă facă să mă concentrez asupra negativului. Există mult rău în lumea noastră, dar există și mult bine, și sunt hotărât să-mi reamintesc de acest bine, să-mi fixez gândurile pe ceea ce este adevărat și onorabil, corect, pur, draguț și admirabil. „Orice faptă bună și orice laudă, aceea să vă însuflețească”.<sup>1</sup>

» Să mă concentrez pe ceea ce a spus Iisus – să îmi iubesc vecinii în general. Deși cei care fac rele merită pedepsele legii, atitudinea

noastră față de ei nu ar trebui să fie una de răzbunare și de ură.

» Să mă rog pentru cei la putere. Pentru înțelepciunea lor în rezolvarea situațiilor volatile și să fie motivați de adevăr și de dreptate mai presus decât de mândria națională sau personală.

Optimistic vorbind, am multe pentru care să îi mulțumesc lui Dumnezeu din anul care a trecut și multe la care să sper pentru anul ce vine.

Fiecare dintre noi putem privi înainte spre viitorul nostru cu optimism, știind că Dumnezeu universului ne iubește pe fiecare în parte și se implică personal în viețile noastre. Când ne rugăm pentru anul ce vine, căutând călăuzirea și ajutorul Său, El ne poate ghida deciziile și ne poate călăuzi către căile prin care ne putem atinge țelurile care sunt conform voinței Sale.

Am descoperit că îmi este de

folos ca în această perioadă a anului să caut să aflu care sunt țelurile în care dorește El să mă implic, fie că sunt spirituale sau practice. Este motivator și încurajator să știu că țelurile mele coincid cu planul general pe care îl are El pentru viața mea.

Unele aspecte în care pot progresa în viața mea și pe care plănuiesc să mă concentrez anul acesta sunt:

» Să dau mai multă atenție progresului spiritual. Progresul spiritual este important pentru mine și știu că trebuie să depun un efort conștient pentru a progresa spiritual.

» Să investesc în prietenii mele. Prietenii sunt o parte importantă în viață, însă îi putem neglija așa de ușor. Plănuiesc să investesc mai mult timp și efort ca să îmi întăresc aceste relații.

» Să minimalizez stresul. Mă rog și caut modalități prin care să

evit stresul, decât să mă chinui să supraviețuiesc când sunt în situații stresante.

» Să fac tot ce pot să-i aduc mai aproape de Dumnezeu pe cei din jurul meu. Cunosc niște oameni minunați care din păcate au niște prejudecăți puternice împotriva lui Iisus. Mă rog pentru înțelepciune, pentru răbdare și pentru dragoste ca să-i ajut să ajungă să-L cunoască.

Mă rog și pentru tine, ca intrând în acest nou an să o faci simțind că ai un scop și o direcție, că îți vei face timp să primești călăuzirea lui Dumnezeu pentru anul ce vine și că, pe măsură ce progresezi cu țelurile tale, vei găsi bucurie și satisfacție.

PETER AMSTERDAM ȘI SOȚIA LUI, MARIA FONTAINE SUNT DIRECTORII ORGANIZAȚIEI THE FAMILY INTERNATIONAL, O COMUNITATE CREȘTINĂ DE CREDINȚĂ. ■



DE MAG RAYNE

# O CĂLĂTORIE CU AUTOBUSUL

ÎNTR-O SEARĂ OBIȘNUITĂ, PLOIOASĂ, de primăvară în Rijeka, stăteam în autobusul numărul 18 în drum spre casă după o zi lungă – cel puțin așa credeam eu, că este numărul 18. Erau cam vreo 30 de alți pasageri în autobus, la fel de oboșiți și de nerăbdători să ajungă acasă.

La o intersecție, în loc să o ia, ca de obicei, la dreapta, autobusul a făcut la stânga. *Oare am urcat în alt autobus?* am vrut să întreb, când și alți pasageri au început să țipe către șofer: „Unde mergi?”... Cel puțin eram în autobusul corect.

Însă acum s-a panicat șoferul. Autobusul avea peste 30 de metri lungime și era cam greu să-i corectezi traseul, mai ales cu toate țipetele pasagerilor. Știam de astfel de situații, când pasagerii au țipat și chiar au amenințat să-l bată pe șofer.

Din fericire așa ceva nu s-a întâmplat în seara aceea. Cei care au protestat s-au liniștit atunci când alții au strigat pe un ton încurajator: „Nu te îngrijora, cu toții fa-

cem greșeli. Vine imediat un sens giratoriu unde putem întoarce”. Și în două minute am fost înapoi pe traseul corect.

De câte ori în viață nu cotim și noi greșit în drumul nostru spre a ne atinge țelurile? Și nu am ajunge prea departe dacă de fiecare dată când greșim începem să țipăm, să protestăm, să ne plângem, sau să dăm vina pe altcineva pentru dificultatea în care ne aflăm. Și nici să ne plângem de milă nu ne va duce prea departe.

Pe de altă parte, odată ce recunoaștem că am ieșit de pe traseu ne putem încuraja (sau să-i încurajăm pe cei din jurul nostru când greșesc) că nu e totul pierdut – așa cum au făcut în acea seară acei oameni de bună credință. Apoi putem întoarce și reveni pe direcția cea bună.

MAG RAYNE CONDUCE O ASOCIAȚIE DE VOLUNTARIAT ÎN CROAȚIA. ■

## ÎNTOARCE-TE

În Biblie cuvântul *căință* vine din grecescul *metanoeo* (Noul Testament) care înseamnă *să te întorci*, sau din evreiescul *shuwb* (Vechiul Testament), care înseamnă *să revii*. Dacă observi că ești pe calea greșită și te întorci și o pornești în direcția corectă atunci, literal vorbind, te căiești. Când Iisus a spus: „Pocăiți-vă și credeți în Evanghelie!”<sup>1</sup> El dorea ca oamenii să aibă nu doar credință, dar să și schimbe ceea ce fac sau cum trăiesc – credință plus acțiune. – *Chris Hunt*

1. Marcu 1:15

# PE MUNTELE NOULUI AN

DE CURTIS PETER VAN GORDER

CHIAR ȘI ALPINIȘTII CEI MAI BUNI AU NEVOIE DE CĂLĂUZE ATUNCI CÂND URCĂ PE TRASEE NECUNOSCUTE LOR. De fapt, doar novicii nesăbuiți, ca și mine, ar încerca să meargă fără călăuză.

Cu ani în urmă mă aflam în vacanță în Elveția și, în ultima zi, eu și prietenul meu ne-am hotărât să urcăm pe un munte din apropiere. Până să ne pornim s-a făcut deja după-amiaza și nici n-am urcat prea mult că ne-am întâlnit cu un păstor șleampăt care se cobora cu oile de la păscut. „Pe munte se face întuneric devreme și dintr-o dată” ne-a avertizat el. „Mai bine ați aștepta până mâine și v-ați lua o călăuză”. Însă mâine ar fi fost prea târziu pentru noi. Trenul nostru spre casă era mâine după-amiaza, așa că ne-am continuat drumul.

Și cum ziua este întotdeauna urmată de noapte, așa s-a făcut că am ajuns și noi curând în întuneric. Și pentru că era înnoțat nu aveam nici lumina lunii sau a stelelor. Deabia puteam vedea poteca pietroasă la un pas distanță, fără să mai vorbim de deslușit ceva în depărtare. Un singur pas greșit și ne-am fi putut rostogoli pe munte în jos. A trebuit să petrecem noaptea pe munte.

Avusesem un singur sac de dormit cu noi, așa că

am dormit în el cu schimbul.

Apoi a început să plouă foarte tare. Ne era frig, eram uzi leorcă, la fel și sacul de dormit. Am reușit să ne adăpostim puțin sub niște stânci. După un chin îndelungat s-au ivit zorile, s-a oprit ploaia și am putut să coborâm.

În drum, pe potecă în jos, ne-am întâlnit cu același păstor cu care vorbisem și în după-amiaza precedentă. Bătrânul dădu din cap cu o privire ce trăda un sentiment mixt de amuzament dar și de ușurare. Dacă s-ar fi făcut și mai rece în noaptea aceea am fi putut muri de frig.

De multe ori provocările noului an sunt asemuite cu urcatul unui munte: deși este dificil și oarecum periculos, le aduce și răsplăți deosebite celor ce se ridică la nivelul provocărilor și nu renunță până ce nu ating piscul.

Uneori, însă, ajungem să fim prea siguri de noi înșine și credem că putem parcurge drumul singuri. Dacă am fi mai înțelepți ne-am da seama că avem nevoie de ajutorul unei călăuze și, bineînțeles, nu există o călăuză mai bună decât Iisus, pe care Biblia Îl numește Păstorul cel mare al sufletelor noastre.<sup>1</sup> El știe unde sunt pășunile verzi și locurile periculoase. Dacă stăm aproape de El, El ne va ajuta să ne atingem țelurile pentru noul an.

CURTIS PETER VAN GORDER ESTE SCENARIST ȘI MIM<sup>2</sup> ÎN GERMANIA. ■

1. Vezi 1 Petru 5:4

2. <http://elixirmime.com>

# ESTE VIATA DOAR PREZENT?

DE TINA KAPP

**MULȚI AM AUZIT EXPRESIA „DOAR O VIAȚĂ AI”.** Starurile muzicale și celebritățile au folosit-o ca să promoveze să faci lucruri trăznite sau riscante pentru că, hei, „doar o viață ai!”.

Este o idee atractivă. De ce să ne îngrijorăm pentru viitor? De ce să credem că trebuie să dăm socoteală pentru deciziile noastre când putem pretinde că nimic nu contează? De ce n-am putea să fim mulțumiți doar cu ce ne face fericiți în prezent?

Ei bine, pe măsură ce îmbătrânești îți dai seama că viața nu este așa și ajungi să începi să plătești pentru deciziile pe care le-ai luat

anterior. În majoritatea situațiilor, cei care trăiesc cu acest motto încep să-și dorească să se fi gândit mai dinainte pe termen lung.

Îmi amintesc că în adolescență m-am chinuit cu greutatea corporală. Uram să mă simt grasă. Nu eram aleasă în echipele locale de dans și mă simțeam de obicei nesigură. Mă gândeam continuu la asta. Dar oare mă oprea asta din a mânca excesiv mâncare nesănătoasă ori de câte ori aveam ocazia? Nici gând! În momentele acelea nu îmi păsa decât că mâncarea avea gust bun și că o doream! Când mă aflam față în față cu acele bunătați toate gândurile despre sănătate dispăreau ca prin magie... până mai târziu, când ajungeam din nou să fiu deprimată că nu puteam slăbi. Așa trăiam eu clipa, fără nici un gând pe termen lung.

Asta nu înseamnă că nu ar trebui

1. Psalmul 144:15
2. Neemia 8:10
3. Ioan 10:10
4. Vezi Luca 15:11-32.
5. Luca 15:13
6. Ecleziastul 12:1
7. [www.just1thing.com](http://www.just1thing.com)





să ne bucurăm de viață. Dumnezeu nu dorește să ne simțim miserabil. „Ferice de poporul care stă astfel!” spune Biblia, „Ferice de poporul a cărui Dumnezeu este Domnul”.<sup>1</sup> „Nu vă mâhniți” ni se spune, „căci bucuria Domnului va fi tăria voastră”.<sup>2</sup> Iisus a spus: „Eu am venit ca oile mele să aibă viață, și să o aibă din belșug”.<sup>3</sup> Iisus dorește să cunoaștem iubirea lui Dumnezeu și nenumăratele Sale binecuvântări pe care ni le dăruiește zilnic.

Deoarece avem o singură viață, oare ce dorim să facem cu ea? Ce dorim să lăsăm în amintirile oamenilor despre noi? Cum ar fi acea viață pentru care am putea fi mândri? Există și o expresie cunoscută „Carpe Diem” (înseamnă din latină „trăiește clipa”) care are o conotație mai pozitivă. Are la bază același raționament că trăim doar o singură dată, dar în loc să fie o scuză ca să facem lucruri ne-bunești, să ignorăm consecințele și să trăim doar pentru momentul prezent, înseamnă să mergem cât mai departe, să facem cât putem

de multe și să nu pierdem timpul.

Viața constă din multe zile. Unele vor fi distractive și relaxante, pe când altele vor fi muncă grea. Gândește-te la olimpicii premiați cu aur. Ziua în care au concurat și au câștigat va rămâne în istorie și pariez că va rămâne și una din cele mai bune zile din viețile lor. Dar ca să ajungă acolo le-au luat ani de antrenamente, de muncă grea și de concentrare. Gândește-te la cântărețul tău preferat cântând într-un concert imens. Din nou, a ajuns acolo doar după nenumărate zile de repetiții cu conștiinciozitate și după ce a cântat oricui era dispus să asculte până i s-a descoperit talentul.

Toate personajele noastre preferate din Biblie au trăit ceva asemănător. Gândește-te la Noe construind Arca, sau la Iosif salvând Egiptul de foamete. Zilele bune nu ar fi venit pur și simplu dacă doar ar fi făcut ce aveau chef și s-ar fi distrat fiindcă „doar o viață ai”. Ci au muncit din greu și și-au făcut planuri, iar atunci când a sosit clipa au putut salva și alte vieți și și-au lăsat amprenta în istorie.

Fiul risipitor credea că trăiești o singură dată.<sup>4</sup> Nu a vrut să aștepte ca să își primească moștenirea. A vrut să petreacă și să se distreze. La bătut la cap pe tatăl său până i-a

dat partea sa de moștenire și imediat „a plecat într-o țară îndepărtată, unde și-a risipit averea ducând o viață destrăbălată”.<sup>5</sup> Sunt convinși că s-a simțit extraordinar... cât timp a avut bani și împreună cu ei și așa-numiții „prieteni”. Iar când banii s-au terminat l-au părăsit în zdrențe, cerșind de mâncare.

Ecleziastul spune: „Dar adu-ți aminte de Făcătorul tău în zilele tinereții tale, până nu vin zilele cele rele și până nu se apropie anii când vei zice: 'Nu găsesc nicio plăcere în ei' ”.<sup>6</sup>

Toate deciziile noastre aduc după ele consecințe – de la lucruri minore cum ar fi să mâncăm sau nu legume, apoi să studiem și să muncim din greu ca să ne atingem un țel și până la a trăi o viață creștinească. Înțelegând asta te ajută să iei decizii înțelepte și să ai ceva cu ce să te mândrești la sfârșitul zilelor tale.

Nu lăsa viața să treacă pe lângă tine. Valorific-o la maxim ca să poți privi în urmă și să fii încurajat de ceea ce ai realizat.

TINA KAPP ESTE DANSATOARE, PREZENTATOARE ȘI SCRITOARE LIBER-PROFESIONISTĂ ÎN AFRICA DE SUD. EA CONDUCE O FIRMĂ DE ORGANIZARE DE PETRECERI CARE AJUTĂ LA STRĂNGEREA DE FONDURI PENTRU CARITATE ȘI PENTRU PROIECTE MISIONARE. ACEST ARTICOL A FOST ADAPTAT DUPĂ O POSTARE DE PE SITE-UL JUSTITHING,<sup>7</sup> UN SITE CREȘTIN DESTINAT MODELĂRII CARACTERULUI TINERILOR. ■

# UNEORI PUȚIN ESTE MAI MULT

DE JESSIE RICHARDS

**SUNĂ CA UN CLIȘEU**, dar mie îmi place să îmi pun țeluri. De când mă știu mi-am pus țeluri, mai ales de Anul Nou, apoi m-am străduit să mi le ating. Multe din rezoluțiile Anului Nou eșuează pentru că oamenii și le pun din entuziasmul momentului (sau din sentimentul de vină), iar apoi le uită prea repede sau le ignoră. Cu mine nu este așa. Dar am observat că eu am tendința să fiu prea ambițioasă. Îmi ating unele țeluri și totuși rămân descurajată, sau uneori îmi ating unele țeluri care erau semi-importante dar nu și pe cele mai importante. Și

asta nu pentru că nu mă gândisem la țelurile mele și nu muncisem sistematic să le ating, ci pentru că nu îmi făcusem un plan realist, luând în calcul propriile mele limitări sau nu am inclus suficient timp pentru „a trăi pur și simplu”.

Recent mi-am revizuit rezoluțiile mele din ultimii opt ani, care erau o combinație între realizări în muncă, țeluri de fitness, locuri unde doream să merg și lucruri pe care doream să le învăț sau în care doream să devin mai pricepută.

## PRIMUL AN

Îmi stabilisem zece țeluri și am împlinit complet doar două; iar la câteva am ajuns destul de aproape – spre exemplu îmi plănuisem să alerg 1000 km într-un an și am alergat 850.

Ceva interesant ce am observat revizuiindu-mi țelurile la sfârșitul anului a fost că le vorbisem mult oamenilor despre cele două pe care le-am atins, ceea ce, bineînțeles, că m-a motivat să le urmez.

Am mai observat și că erau cel puțin două lucruri pe lista mea despre care mi-am dat seama mai târziu că fie „*Nu prea mai vreau să fac asta*”, sau mă întrebam „*Oare cum a ajuns asta pe lista mea?*”. Erau mofturi, nu țeluri.

## AL DOILEA AN

În încercarea de a învăța din anul precedent, mi-am spus că îmi voi pune „doar unul sau două țeluri la fiecare categorie”. Dar am ajuns în final cu șase categorii și opt țeluri. Toate erau personale, așa că după câteva luni am mai adăugat și șapte țeluri legate de muncă. Așa că totalul meu de 15 țeluri erau chiar mai multe decât în anul precedent.

Însă de data asta am făcut o regulă foarte clară: dacă nu este ceva specific și măsurabil, nu poate ajunge pe listă. Se pare că asta m-a ajutat fiindcă am eliminat 11 din cele 15.

## AL TREILEA AN

Într-o altă încercare de a-mi îmbunătăți metodele, m-am decis să mă concentrez doar asupra unui

singur țel mare și cuprinzător. Dar bineînțeles că au apărut alte 16 sub-țeluri; însă toate interconectate și organizate pas cu pas și a mers în mare parte. Ei bine, am atins nouă dintre ele. Însă progresul a fost vlabil și am fost bucurasă cu el.

#### AL PATRULEA AN

Mi-am pus șase țeluri. Am atins cinci. Am făcut câteva lucruri diferite față de anii precedenți:

» La fiecare sfert de an mi-am revizuit țelurile și progresul.

» Am ținut o listă curentă cu toate realizările mele, atât pe plan profesional cât și personal.

» Mi-am făcut o listă cu „nu mai continua” – aceasta a fost o revelație pentru mine! Citisem undeva despre asta și avea sens. Ca să am mai mult timp pentru lucrurile pe care doream să le fac, mi-am dat seama că trebuie să îmi eliberez timp de undeva și o spun cu bucurie că am oprit cu succes trei dintre lucrurile pe care nu mai doream să le fac.

#### AL CINCILEA AN

În acel an realitatea vieții mi-a făcut țelurile foarte ușor de stabilit – au fost două mari care nu erau opționale – să îmi iau o slujbă nouă și un apartament nou – și le-am atins.

Apoi a trebuit să-mi pun și altele, opționale. Au fost șase. Am atins trei.

#### AL ȘASELEA AN

Am schimbat numele listei mele, de la „Țelurile Anului Nou” în „Ce doresc anul acesta”. (Mi-am notat și „modalitățile” de a le atinge, acolo unde era posibil.)

Am dorit nouă lucruri. Am primit șase.

#### AL ȘAPTELEA AN

Am mers din nou cu lista „Ce îmi doresc”. Am ținut tot doar două lucruri principale; dar ca să le împlinesc miau trebuit alte șapte țeluri, pe care eu le numesc „țeluri suport”. Trei din șapte au mers bine și erau cele mai importante pentru mine. Dar nu am realizat complet nici unul din cele două principale. Se pare că au fost puțin prea multe pentru mine chiar și cu numai două! Erau prea mari.

#### AL OPTULEA AN – ÎN PREZENT

Scurta recapitulare mi-a arătat că oricât de realistă aș fi vrut să fiu, întotdeauna îmi luam prea mult. Dacă îmi puneam 10 țeluri, atingeam șapte. Dacă îmi

puneam șase, atingeam trei. Dacă îmi puneam trei, atingeam unul sau două.

Așa că anul acesta merg cu ceea ce eu cred că este un plan strălucit: Doar un singur țel. Nu voi mai avea nicio scuză – îl voi atinge. Cu un singur țel sunt sigură că mă voi concentra asupra lui și îl voi atinge.

Mai am și lista mea de „Dorințele vieții” la care adaug cu regularitate, iar pe aceea nu am limitat-o (așa că în prezent am trecut în ea 40 de dorințe!). Acestea nu au dată de expirare la sfârșitul anului și oricum, suntem liberi să ne dorim și să visăm. Pe de altă parte atingerea țelurilor necesită claritate, concentrare, timp, efort și o doză sănătoasă de realism.

JESSIE RICHARDS A PARTICIPAT LA PRODUCȚIA REVISTEI *ACTIVATED* (DUPĂ CARE SE TRADUCE REVISTA *CONTACTS*) DIN 2001 PÂNĂ ÎN 2012 ȘI A SCRIS ȘI EDITAT MATERIALE ȘI PENTRU ALTE PUBLICAȚII ȘI SITE-URI CREȘTINE. ■



# PALATUL POȘTAȘULUI

DE JOYCE SUTTIN

Foto: Palais Idéal

**ERA O VIAȚĂ SIMPLĂ ȘI OBIȘNUITĂ**, viața lui Ferdinand Cheval. Se născuse în 1836 într-un sat la sud-est de Lyon, în Franța, unde a mers la școală doar pentru șase ani, fiindcă apoi, ca tânăr adolescent, a rămas orfan.

De-a lungul vieții a lucrat ca fermier, brutar și la urmă poștaș. În 1869 a cerut și a primit ruta cunoscută cu denumirea de Tournée de Tersanne, distribuind și ridicând corespondența din satele din jurul Hauterives. A rămas pe acea rută până la pensionare și a mers ruta zilnică de 33 km de peste 10 000 de ori.

Într-o zi, când avea 43 de ani, s-a împiedicat de o piatră cu o formă mai specială. Povestind cu cuvintele sale: „Mergeam foarte repede când m-am împiedecat într-o piatră și am zburat câțiva metri. Am vrut să știu ce anume m-a împiedecat. În-

tr-un vis am visat că îmi construim un palat, un castel sau o peșteră, nu pot să exprim bine... Nu am spus nimănui despre asta de teamă să nu rădă de mine și m-am simțit și eu ca un prost. Cincisprezece ani mai târziu, când aproape că uitasem de visul meu, când nu mă mai gândeam la visul meu, piciorul meu mi-a reamintit de el. M-am împiedicat de o piatră care aproape că m-a făcut să cad. Am vrut să știu ce era... Era o piatră cu o formă așa de ciudată că am pus-o în buzunar ca să o admir mai târziu în liniște. În ziua următoare m-am dus în același loc. Am mai găsit astfel de pietre, chiar mai frumoase, le-am luat și pe celea și am fost foarte încântat.”<sup>1</sup>

De atunci, în fiecare zi când parcurgea acea rută, Ferdinand punea deoparte pietre, pe care le ducea acasă la întoarcere, și cu ele a început să-și construiască palatul, pe care l-a numit Palais idéal. Seară de seară, piatră cu piatră, a muncit ca să construiască clădirea minunată,

desăvârșită cu arcade, turnuri și coloane ornamentate.

În 1896, Ferdinand iese la pensie și poate să se dedice în întregime pasiunii sale. În 1912, după 33 de ani de muncă, la vârsta de 77 de ani, își termină palatul. Însă el nu este gata. Se apucă să lucreze și la un mausoleu cu multe detalii minuțioase, care îi ia alți opt ani și pe care îl termină când are 86 de ani.

Dacă simți că viața ta este prea obișnuită, bătătorind zilnic cu picioarele aceleași cărări, amintește-ți de viziunea poștașului, a palatului său Palais idéal, și munca lui simplă de a construi un vis piatră cu piatră. Nu poți ști ce rezultate uimitoare pot urma după ce te împiedici de o piatră ciudată în drumul tău. Dacă folosești în mod constructiv acele pietre care te împiedică s-ar putea să poți crea ceva uimitor.

JOYCE SUTTIN ESTE PROFESOARĂ PENSIONARĂ ȘI SCRITOARE ȘI TRĂIEȘTE ÎN SAN ANTONIO, SUA. ■

1. pagină Wikipedia: „Ferdinand Cheval” accesată 16 iunie, 2016

# PRIMA ZI DE ȘCOALĂ

DE KEITH PHILLIPS



**PRIMA ZI DE ANUL NOU ESTE CAM CA PRIMA ZI DE ȘCOALĂ.** Este ca și cum Dumnezeu ne dă un caiet nou imaculat, creioane noi, cărți noi cu multe lecții noi și un nou început. Dacă acesta este sau nu un gând fericit pentru tine depinde probabil de cât de bine te-ai descurcat în anul precedent, anul trecut. Dacă ai excelat, atunci ești probabil pregătit să întâmpini noul an cu mari speranțe și cu entuziasm. Dacă deabia l-ai trecut, atunci probabil că ai sentimente mixte față de noul an, ceva între nervozitate și agitație.

Oricum, anul ce vine poate fi cel mai bun an al tău deoarece Iisus dorește să îți fie profesor personal. El este destul de deștept și dacă ești și tu deștept I-ai accepta oferta. Cine te-ar putea ajuta mai bine prin școala vieții? El este cel care a conceput tot cursul ei, a scris manualul și a întocmit testele, așa că, bineînțeles, El înțelege cel mai bine materialul și știe răspunsurile. Și mai mult, te iubește foarte mult și dorește să reușești chiar

mai mult decât îți dorești tu însuși.

Pe măsură ce înveți să-ți aduci întrebările și problemele la El și Îl lași să îți explice cum vede El situația, vei vedea că lucrurile se vor aranja mai bine ca niciodată. El te va ajuta să rezolvi până și cele mai dificile probleme și te va învăța cum să profiți chiar și de greșelile tale, transformându-le în ocazii de a învăța câte ceva. El este răbdător, iubitor și înțelept – și oare am spus că știe cel mai bine cum să facă procesul de învățare să fie distractiv?

De ce să te chinui singur să obții o notă de trecere când Iisus te-ar putea ajuta să iei nota maximă? Iar când vine examenul final, Iisus te va ajuta să excelezi și cu acesta și vei fi mândru când Îl vei auzi spunându-ți „Foarte bine!”.

KEITH PHILLIPS A FOST EDITOR ȘEF AL REVISTEI ACTIVATED TIMP DE 14 ANI, DIN 1999 PÂNĂ ÎN 2013. ACUM EL ȘI SOȚIA LUI, CARYN, LUCREAZĂ CU OAMENI FĂRĂ ADĂPOST ÎN SUA. ■

Începe anul cu dreptul cerându-I lui Iisus să vină la tine și să meargă cu tine pe cărarea acestui an. Roagă-te simplu:

*Iisus, accept oferta Ta să petrec eternitatea cu Tine. Te rog să vii în viața mea și să mă ajuți să trec peste orice îmi iese în cale.*

Nu știu ce îmi aduce viitorul dar știu că Dumnezeu ține în mâinile Sale ziua de mâine. Chiar și când mi se întâmplă lucruri foarte dificile, El mă iubește foarte mult. Pot să trec prin ele și să învăț din ele pentru că El mă veghează.

– Barbara Mandrell (n. 1948)



DE SASKIA SMITH

# Căpșuni, lumânări și rezoluții

ERA O ZI SENINĂ DE VARĂ ÎN AFRICA DE SUD, iar anul era pe sfârșite. După sărbătoarea Crăciunului am început să mă gândesc la rezoluțiile Anului Nou.

Intrând în bucătărie, ușa casei țărănești zăngăni în urma mea. Mama observă cum îmi căzură ochii pe castrolnelul plin cu căpșuni de pe masă. „Le-a adus Yvonna,” spuse ea, „un cadou din partea familiei ei”.

Mi s-a părut stranie generozitatea vecinilor noștri. Centrul nostru de voluntari era casa cea mai mare și mai frumoasă din vecini. Yvonna era o adolescentă ce locuia cu două case mai jos de noi. Precum majoritatea familiilor din sat, ai ei îngrijiseră luni de zile straturile de căpșuni din spațele casei. La fiecare recoltă, vecinii noștri veneau la ușa noastră cu brațele încărcate de căpșuni.

Yvonna îmi ceruse de ceva timp să o învăț din Biblie, însă fusesem cu adevărat foarte ocupați și am tot

amânat-o. M-am hotărât atunci să încep cât de curând lecțiile cu ea.

Familia mea sărbătoarea întotdeauna ajunul Anului Nou împreună și tot atunci veneau și unii prieteni apropiați să participe la o reuniune la lumina lumânărilor. Aceasta presupunea ca fiecare persoană, de la cel mai mic până la cel mai mare, să aprindă câte o lumânare mică de la lumânarea mare aflată în centru și care-l reprezenta pe Iisus. Apoi fiecare împărțea cu ceilalți lucrurile de care era cel mai recunoscător din anul ce se încheia, cât și speranțele și rugăciunile sale pentru anul următor.

În acea noapte am iertat un prieten pentru greșeala lui care mă deranjase emotiv câteva săptămâni la rând. M-am simțit așa de bine să mi-o iau de pe suflet, încât am regretat că nu o făcusem mai devreme. Alții au vorbit despre cum ar dori să facă mai multe pentru comunitatea locală. Toți am fost în consens că Anul Nou era o

ocazie perfectă de a ne implica mai mult.

Prima zi de an nou a început luminoasă și plină de promisiuni. Însă Yvonna n-a fost s-o vadă. Fusese ucisă într-un accident de mașină la scurt timp după miezul nopții.

Toți cei din centrul nostru am fost mișcați profund de pierderea acestui prieten bun. În lunile următoare am căutat să-i mângâiem familia, iar legăturile între cei din comunitate s-au strâns. Mulți dintre cei tineri au venit să ne întrebe despre viață, moarte și despre Dumnezeu și ne-am bucurat să le răspundem. Yvonna fusese credincioasă și sunt sigură că de unde ajunsese ea în Rai a văzut efectele pozitive ale trecerii ei.

De atunci, cu ocazia fiecărui An Nou, privind cum artificiele se sting pe cer, mă gândesc la Yvonna și îmi reînnoiesc rezoluția de a nu aștepta momentul „perfect” pentru a face ceea ce contează cel mai mult. ■

# TRECUTUL și VIITORUL

UN EXERCİȚIU SPIRITUAL  
DE ABI MAY



**ANUL NOU ESTE O OCAZIE PERFECTĂ DE A-ȚI EVALUA ANUL CE A TRECUT ȘI DE A-ȚI STABILI ȚELURI PENTRU ANUL URMĂTOR.** Iată aici un exercițiu spiritual în acest sens. (Ai nevoie de o lumânare mare și de una mică.)

Începe prin a aprinde lumânarea cea mare, care Îl reprezintă pe Iisus, lumina lumii. Citește și meditează asupra acestor versete din Biblie:

„Eu [Iisus] sunt Lumina lumii; cine Mă urmează pe Mine nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții”.<sup>1</sup>

„Tu îmi aprinzi lumina mea. Domnul Dumnezeu meu îmi luminează întunericul meu”.<sup>2</sup>

Folosește lumânarea mare ca să aprinzi cu ea lumânarea cea mică, care te reprezintă pe tine.

Meditează câteva minute la

anul care a trecut. Gândește-te la aceste trei aspecte din viața ta: munca sau studiile; viața de familie și relația ta cu familia și cu prietenii; și viața ta personală, care include starea ta de bine fizică, mentală și spirituală.

Pentru ce anume ești cel mai recunoscător? Poate că ai mai multe lucruri din fiecare categorie. Mulțumește-I lui Dumnezeu pentru ele. Poate că ai vrea să le scrii pe ceva ca să ți le poți reaminti în viitor.

Gândește-te apoi câteva minute și la anul ce vine. Din punctul de vedere al celor trei aspecte din viața ta, care sunt rugăciunile sau aspirațiile tale pentru următorul an? Scrie-le și pe acestea, fie ca pe o rugăciune personală sau ca pe o listă, ca pe parcursul anului să te poți uita la ea și să-ți reamintești să-I mulțumești lui Dumnezeu ori de câte ori îți răspunde la rugăciuni (și ca referință pentru exercițiul de la următorul An Nou).

Cu mici modificări, poți face acest exercițiu și cu familia sau cu prietenii:

Aprinde lumânarea cea mare, citește cu voce tare versetele din Biblie și discutați-le scurt.

Rezervă câteva minute ca fiecare să se gândească și să scrie lucrurile pentru care este cel mai recunoscător din anul ce a trecut, apoi câteva minute ca fiecare să-și formuleze rugăciunea pentru anul ce vine. (Sau toți pot fi anunțați în prealabil să își pregătească lista și să petreacă oricât timp au nevoie ca să mediteze asupra ei.)

Apoi, unul după altul, fiecare își aprinde lumânarea cea mică și citește sau explică celorlalți despre ce anume sunt cel mai recunoscători din anul trecut și ce rugăciune au pentru noul an.

ABI MAY ESTE SCRITOARE LIBER-PROFESIONISTĂ ȘI PROFESORĂ ÎN MAREA BRITANIE. ■

1. Ioan 8:12

2. Psalmul 18:28



DE LA ISUS CU DRAGOSTE

# VEI FI UN OM NOU!

În acest an care vine te pot ajuta să ajungi mai mult așa cum dorești să fii. De fapt, pot face mai mult de atât! Te pot ajuta să ajungi mai aproape de cum doresc Eu ca tu să fii.

Da, va necesita ceva efort din partea ta; va necesita supunere zilnică față de Duhul Meu. Ca să pot trăi și lucra în tine și prin tine într-o mai mare măsură, trebuie să te supui. Ce-re-Mi să te ajut să te schimbi și fii dispus să muncești să-ți depășești orice obicei care te trage înapoi de la a-ți atinge potențialul maxim. Pune-ți câteva rezoluții, cu călăuzirea Mea, apoi revizuieste-le zilnic și pune-le în practică cu conștiinciozitate și învață să fii dispus să primești ajutorul Meu, iar Eu te voi ajuta să îți depășești obiceiurile vechi și firea ta veche.

Să nu te aștepti să fii schimbat complet peste noapte, pentru că Eu nu lucrez în felul acesta. Fii răbdător, fii consecvent și te voi ajuta să reușești să implementezi schimbările pe care ți le dorești. Dacă îți vei face partea ta, te voi duce pas cu pas, fiindcă te iubesc.